

בע"ח (מרכז) 1060-03-16 - פבל דשקוב נ' מדינת ישראל

בע"ח (מרכז) 1060-03-16 - פבל דשקוב נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

בע"ח (מרכז) 1060-03-16

פבל דשקוב

על ידי ב"כ עו"ד דוד מססה

נגד

מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד רועי לוס, רמי שיינפלד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[22.05.2016]

כבוד השופטת מיכל ברק נבו

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה, שהוכתרה על ידי הסנגור כבקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 [החסד"פ], אך למעשה כוללת גם בקשות לפי סעיף 108 לחסד"פ.

הרקע

2. ביום 25.5.15 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: נהיגה בהיותו שיכור (לפי סעיף 62(3) וסעיף 64(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 [הפקודה]); חבלה חמורה (שתי עבירות) (לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [החוק]); הפקרה אחרי פגיעה (לפי סעיף 64א(ג) לפקודה); ידיעות כוזבות (לפי סעיף 243 לחוק); הדחה בחקירה (לפי סעיף 245(א) לחוק); ושיבוש מהלכי משפט (לפי סעיף 244 לחוק).

תמצית עובדות כתב האישום

3. ביום 19.3.12, עובר לשעה 17:00, בבית המבקש שבעיר נתניה, נטל המבקש תרופה המכילה אוקסיקונטין, אשר מהווה על פי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח משולב], התשל"ג-1973, סם מסוכן, מבלי שהיה בידו מרשם רפואי תקף.

באותו יום, בשעה 17:00, הסיע המבקש את חברתו, ברכבו מסוג פיג'ו מספר 46-511-04 (הרכב). בהמשך לכך, לאחר שהסיע את חברתו, נסע המבקש לבדו ברכב במחלף נתניה צפון בירידה לכביש 2 (כביש החוף) לכיוון דרום. אותה עת שררו תנאי דרך טובים (כפי שמפורט בהרחבה בכתב האישום). באותו זמן, בשעה 17:40 לערך, צעדו על המדרכה מיכאל זלמנוביץ, יליד 1959 (זלמנוביץ) ואליהו שאואט, יליד 1957 (שאואט). המבקש נהג בקלות ראש וברשלנות, בכך שלא שם ליבו אל הדרך, סטה עם הרכב ימינה, עלה על המדרכה, ופגע עם קדמת רכבו בזלמנוביץ, אשר מעוצמת הפגיעה, ראשו נחבט בשמשת הרכב, ובשאואט. בהמשך לכך, המשיך המבקש ופגע בקיר בנין סמוך, סטה שמאלה וחזר אל הכביש (התאונה). כתוצאה מהתאונה נגרמו לזלמנוביץ שברים רבים: בברך שמאל, בשלוש צלעות, בעצם האף. זלמנוביץ נפצע בירך שמאל ואף עבר ניתוח לקיבוע הירך. לשאואט נגרמו גם כן שברים ברגל ימין ובזרוע שמאל. בנוסף, סבל שאואט משפשופים ונפיחות בשוק רגל שמאל. לאחר התאונה, המשיך המבקש את נהיגתו, ועצר רק כעבור 1,000 מ' לערך, בכביש 2 לכיוון דרום. המבקש ירד מרכבו ונמלט רגלית. בהמשך, התקשר המבקש למוקד המשטרה ודיווח כי רכבו נגנב בסביבות השעה 16:30. בהמשך לכך, נפגשו המבקש וחברתו בתחנה המרכזית בעיר, אז ביקש מחברתו כי תמסור שלאחר שיצאו מביתו, עובר לתאונה, התפצלו דרכיהם. מיד לאחר מכן, השניים שמו פעמיהם לתחנת המשטרה, על מנת לדווח על גניבת הרכב. 4. במענה לכתב האישום, שניתן ביום 21.4.16 במסגרת התיק העיקרי (לפני כב' השופטת מרשק מרום), כפר המבקש בכל עובדות כתב האישום. לפיכך, התיק נקבע לשמיעת ראיות התביעה ביום 26.5.16. השתלשלות הבקשות

5. המבקש הגיש ביום 1.3.16 בקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ, שבמסגרתה ביקש לקבל שמונה מסמכים המהווים לטענתו חומרי חקירה, ונדרשים למבקש לצורך ביסוס הגנתו בדבר הליכי חקירה בלתי נאותים ומשבשים מצד המשטרה והפרקליטות, והם כדלקמן -

א. יומן חקירות; ב. הקלטות מתחנת הדלק; ג. איכוני הטלפון הנייד של המבקש וחברתו; ד. שיחות למוקד 100 ותמלילים; ה. דיווח ראשוני למשטרה ולמד"א, כולל תמלילים; ו. רשימת כל נותני ההודעות; ז. רשימה של כל הזכ"דים בתיק; ח. ט"א מרכבו של המבקש ובפרט מגלגל ההגה.

ביום 7.3.16, השיבה המאשימה לבקשה והתנגדה לכלל סעיפיה. לגבי חלק מהחומר טענה שאין מדובר בחומר רלוונטי להגנתו של המבקש, לגבי חלקו טענה שהחומר המבוקש לא נמצא בתיק החקירה, ולגבי חלקו השיבה שהחומר המבוקש קיים והועבר להגנה. המאשימה הוסיפה כי ככל שההגנה נתקלת בקשיים בהתמצאות בחומר היא מוזמנת לפנות אליה כפי שנעשה בעבר. בנוסף נטען כי ההגנה העלתה האשמות חמורות על התנהלות המשטרה והפרקליטות, אך לא הביאה אף טענה ספציפית המאפשרת בחינה ממשית של מידת הרלוונטיות להגנת הנאשם.

ביום 27.3.16, הגיש המבקש את תגובתו, ועמד על קבלת החומרים המבוקשים בעודו מפנה לפרוטוקולים משלב מעצר הימים שמהם ניתן ללמוד, לשיטתו, כי חומרי החקירה קיימים בניגוד לעמדת המאשימה. בהזדמנות זו בחר המבקש להוסיף לרשימת חומרי החקירה שני מסמכים נוספים - מסדר זיהוי ובדיקת המבקש במכשיר הינשופון, שיצאה תקינה. לפיכך, עמד המבקש על בקשתו וביקש לקבוע דיון במעמד הצדדים.

ביום 18.4.16, התקיים דיון בבקשה לפניי. ב"כ המבקש טען באריכות על אודות חומרי החקירה שאותם ביקש בבקשתו הקודמת, ואף הוסיף וביקש לקבל מספר מסמכים נוספים: דוחות מד"א בדבר פינוי הנפגעים; תוצאות בדיקת טביעות הנעליים של המבקש; תוצאות בדיקת DNA על גבי חולצת קפוצ'ון לבנה שנתפסה בשיחים (הפנה למזכר מיום 19.3.12); תוצאות בדיקת דם של המבקש; והשוואת מוצגים של הנפגעים מהתאונה. המאשימה חזרה על התנגדותה לכלל סעיפי בקשתו של המבקש והסעיפים שנוספו במהלך הדיון. מאחר שהצדדים היו חלוקים בטיעוניהם ובעיקר מאחר שהמבקש הוסיף סעיפים נוספים לבקשתו, ביקשתי לבחון את טענות הצדדים לעומקן, ולא לתת החלטה על אתר. בשלב זה הודיע המבקש כי על מנת לסייע לבית המשפט הוא יגיש מסמך ערוך בו יעשה "סדר" בבקשתו. קבעתי כי המבקש יעביר את המסמך המסכם לתגובת המאשימה ואז תתקבל החלטה בעניינו. הבקשה הנוכחית

6. ביום 24.4.16, הגיש המבקש בקשה מסכמת, כאשר רשימת המסמכים גדלה בצורה משמעותית וכעת הכילה 36 מסמכים שאינם בידי ההגנה ונדרשים למבקש לצורך הגנתו, שעליהם ארחיב בהמשך. זאת ועוד, המבקש הגיש 20 נספחים לבקשתו המונים 81 עמודים.

7. אומר כבר עתה, כי דעתי אינה נוחה מהתנהלות זו של המבקש. בקשתו הראשונה של המבקש עמדה על קבלת שמונה מסמכים שאינם בידי ההגנה ומהווים לשיטת הסנגור חומר חקירה. בתגובה לעמדת המאשימה הוסיף המבקש שני מסמכים נוספים. בדיון שהתקיים לפניי הוסיף המבקש חמישה מסמכים שונים, אשר לא עלו קודם לכן בבקשותיו הקודמות, וכעת, במסמך שאמור היה לעשות "סדר" בבקשות שעלו בדיון ותו לא - ערך המבקש "מקצה שיפורים" והוסיף מעל עשרים מסמכים שלא נתבקשו קודם. התנהלות זו של המבקש לא רק מעכבת ומסבכת את ההליך, שהרי על כל מסמך חדש נדרשת תגובת המאשימה, אלא שהיא מנוגדת להחלטתי מיום 18.4.16, שבמסגרתה לא הייתה כל כוונה לתת להגנה הזדמנות נוספת להעלות טענות חדשות.

8. המאשימה הגישה תגובתה ביום 5.5.16, לאחר קבלת ארכה, ובה חזרה על התנגדותה להעברת המסמכים המבוקשים מהטעמים השונים שאפרט בהמשך. בנוסף, ערכה המאשימה רשימת חומר חקירה חדשה ומפורטת, אשר צורפה לתגובתה והועברה לידי ההגנה, המייתרת את קיומו של הדיון במספר סעיפים. המאשימה הבהירה למעלה מהצורך, כי אינה מסתירה שום חומר חקירה, כפי שעולה מטיעונו של המבקש, ואף ציינה כי בפגישות ושיחות שערכו הצדדים קיבלה ההגנה מענה לכל טענה שהעלתה ואף הועברו לידיה חומרי חקירה שונים לבקשתה.

9. ביום 18.5.16, הוגשה מטעם ההגנה בקשה שכותרתה "תגובה לתגובת הפרקליטות להודעה ובקשה מאת ההגנה בעניין חומר חקירה". הבקשה הוגשה שלא על פי החלטה שיפוטית, ואף איני מכירה הליך שכזה. בבקשה חזר הסנגור על כך שמדובר בחומר שאינו חומר חסוי ונדרש להגנתו של הנאשם. הסנגור הפנה לפסיקה, אשר מתייחסת בעיקרה לזכותו של הנאשם לקבל לידי את חומרי החקירה לצורך ניהול הגנתו, ואת המבחנים שנקבעו בעניין זה. הסנגור טען כי בניגוד לעמדת המאשימה לא נמסרו לידי החומרים שהוגדרו על ידיה כחומרים שקיימים בתיק והועתקו להגנה. עוד טען לגבי חומרי החקירה שלדעת המאשימה אינם מוגדים כ"חומרי חקירה", ולפיכך אינם מועברים לידי, כי בית המשפט העליון פסק כי יש למסור גם חומרי חקירה שהרלוונטיות שלהם לאישום היא גבולית. דיון והכרעה

10. דין בקשתו של המבקש להדחות על שלל סעיפיה, למעט בנושא יומן החקירה, שבו יהיה עלי לעיין בו על מנת לקבל החלטה מושכלת, כמפורט להלן בפסקה לא, זאת בין היתר מאחר שאין בה הסבר לשאלה כיצד המסמכים המבוקשים רלוונטיים לאישום ולהגנתו של הנאשם. הבקשה אינה מעוגנת בפסיקה וערוכה כ"רשימת מכולת", ללא שום נימוק או הסבר. הנימוקים שעלו בדיון לפניי אינם מסבירים גם את צירופם של למעלה מ-20 מסמכים, שלא צוינו כלל במהלך הדיון. לכך יש להוסיף כי המאשימה ערכה רשימת חומר חקירה חדשה ומפורטת, שיש בה כדי לתת מענה למספר סעיפים שהתבקשו על ידי ההגנה. אין בבקשתו האחרונה של המבקש, מיום 18.5.16, שאליה התייחסתי חרף האמור לעיל, כדי לשנות את מסקנתי זו. הפסיקה והטענות שנכתבו בה הועלו בעלמא ולא בהתייחס באופן ישיר לאיזה מהמסמכים.

11. לגבי המסמכים שבקבוצה הראשונה שאליה אתייחס מיד, עולה כי בכפוף למספר הסתייגויות שאליהן אתייחס בפסקה 12 בהמשך, מדובר במסמכים שהועברו לידי המבקש. בבקשתו האחרונה, טען הסנגור כי חרף הצהרת המדינה, חומרים אלו אינם נמצאים ברשותו. בנסיבות אלה אני סבורה שטוב יעשה הסנגור אם יגיע למשרדי המאשימה, שם יוכל לעיין ולהעתיק בשנית את כלל חומרי החקירה הקיים בתיק. להלן יובאו סעיפי בקשתו האחרונה של המבקש (שבחלקה כאמור, חוזרת על בקשתו הקודמת בשלל גלוליה), התגובות של המאשימה, ותשובות המבקש - ככל שיש:

א. קלטות המתעדות את השיחות מחדרי החקירה (סעיף א' לבקשה).

עמדת המאשימה: הבקשה אינה ברורה, כל החקירות המוקלטות בתיק הועברו לידי ההגנה.

ב. רשימת חומר חקירה (סעיף ב' לבקשה).

עמדת המאשימה: המאשימה ערכה רשימת חומר חדשה (מצורפת לתגובה) שהועברה להגנה.

ג. תמלילי שיחות מוקד 100 של כל המעורבים (סעיף ה' לבקשה).

עמדת המאשימה: כלל השיחות הקיימות בתיק הועברו להגנה.

ד. עותק מהצהרת תובע והסבר מהמאשימה מדוע לא הגישה כתב אישום בהמשך להצהרתה ומה הסיבה שבגינה הגישה את כתב האישום (סעיף ז' לבקשה).

עמדת המאשימה: הצהרת התובע נמצא בחומר החקירה שהועבר לצילום ההגנה. ההסבר שההגנה מבקשת אינו בגדר בקשה לחומר חקירה.

- ה. רשימה מפורטת של נותני ההודעות (סעיף י"ג לבקשה).
עמדת המאשימה: אין שום בסיס לדרישה זו כאשר רשימת כל חומר החקירה הועברה להגנה.
ו. רשימת כל הזכ"דים ודוחות הפעולה (סעיף י"ח לבקשה).
עמדת המאשימה: אין התייחסות ספציפית לסעיף זה.
ז. תוצאות ד.נ.א. והשוואתו לעליונות הלבנה שנתפסה בזירה (המבקש הפנה לכך שחוו"ד המומחה אינה שלמה ומשכך לא ניתן לקבל את ההשוואה המתבקשת) (סעיף י"ט לבקשה).
עמדת המאשימה: חוו"ד המומחה המצויה בתיק שלמה ומלאה. מהמסקנה עולה שלא ניתן להגיע למסקנה חד משמעית. מסקנה זו אינה הופכת את חוו"ד ל"לא שלמה". לגבי יתר הפריטים שנתפסו בשדה (עליונות, קופסת סיגריות ועוד) הפנתה המאשימה לחוו"ד.
ח. תוצאות בדיקת אלכוהול ודם (לעניין בדיקת הדם - המבקש הפנה לפרוטוקול מעצר הימים מיום 26.3.12 שורות 7 - 8) (סעיפים כ"א ו- כ"ח לבקשה).
עמדת המאשימה: הבדיקה הטוקסולוגית שנערכה למבקש התייחסה להימצאות סמים בדמו ופרטי הבדיקה נמצאים בחומר שהועבר להגנה.
ט. מזכר בדבר מקום איסוף הנאשם (סעיף כ"ב לבקשה).
עמדת המאשימה: קיים בחומר החקירה (ראה נספח כ' בנספחי ההגנה).
י. תוצאות בדיקת גלגל הרכב על פי חוו"ד מומחה (סעיף כ"ה לבקשה).
עמדת המאשימה: נמצא בתיק החקירה בדיסק ובעותק קשיח.
יא. דו"ח מזכר או הודעה בעניין חקירת רופא (המבקש הפנה לפרוטוקול מעצר הימים מיום 26.3.12 שורה 10) (סעיף כ"ט לבקשה).
עמדת המאשימה: המסמכים הרפואיים קיימים בתיק. לאור העובדה כי המבקש לקח את התרופה ללא מרשם, לא היה עוד צורך לבחון את השפעות התרופה או לחקור את הרופא.
יב. דוחות זימון/מזכרים לעניין זימון לחקירה של כל המודיעים במוקד 100 (סעיף ל' לבקשה).
עמדת המאשימה: העד עומר פוזניק זומן לחקירה והעדה מרים רבינוביץ נחקרה בזירת האירוע - חומרי החקירה בעניינם מצויים בתיק החקירה והועברו להגנה. לא בוצעו הזמנות נוספות.
יג. הודעתו של עומר אשר התקשר בשעה 17:45 למוקד, וטען כי החשוד ברח לשדה 5 דקות קודם לכן (סעיף ל"א לבקשה).
עמדת המאשימה: הודעתו קיימת בתיק החקירה והועברה להגנה.
יד. עדות המתדלק (סעיף ל"ב לבקשה).
עמדת המאשימה: במסגרת התיק נגבו הודעותיהם של 2 מתדלקים (אמנון טאירו ודניאל סיסנוב) אשר הועברו להגנה.
טו. הודעות טקסט מיום האירוע בין המבקש וגב' ויקטוריה (סעיף ל"ג לבקשה).

עמדת המאשימה: בחומר החקירה מצויים דיסקים ובהם חומר שהועתק מהטלפונים הניידים של המבקש וויקטוריה, בת זוגו. בתוך אותם קבצים קיימות הודעות הטקסט שנשלחו בין השניים בתקופה הסמוכה לתפיסת המכשירים. המאשימה הבהירה כי לא נמצאו בחומר הודעות טקסט רלוונטיות מיום האירוע או סמוך לו. טז. ממצאים שנלקחו מהרכב (סעיף ל"ד לבקשה).

עמדת המאשימה: מנספח פ' שאותו צירפה ההגנה לבקשה, עולה כי ישנם מוצגים שנתפסו והם מצויים במשרד המוצגים. ככל שההגנה מבקשת לעיין ברכב ובמוצגים היא מוזמנת להעביר בקשה בנושא ולאחריה תופנה ליחידת המשטרה המתאימה לצורך ביצוע תיאום שכזה. יובהר כי אין מדובר בבקשה לחומר חקירה וההגנה לא הסבירה מה רלוונטיות הבקשה להגנתו של הנאשם.

יז. צילומי הרכב ובפרט מנעול דלת הנהג (ב"כ המבקש הפנה למזכר מיום 20.3.12 שלפיו מנעול דלת הנהג הייתה עם סימני חבלה) (סעיף ל"ה לבקשה).

עמדת המאשימה: מפנה את ב"כ הנאשם לדיסק ובו צילומי הרכב (תיק עבודה 40359/12 מעבדה ניידת מז"פ שלוחת מרכז), שהועברו לידי ההגנה.

12. עוד בהתייחס ל-17 המסמכים שבקבוצה הראשונה לעיל, סעיפים ב', ה' ו-ו' התייתרו נוכח העובדה כי המאשימה צירפה לתגובתה רשימת חומר חקירה חדשה, ולאחר עיון בה, אני סבורה כי היא מפורטת ומכילה הן את ההודעות שנגבו, הן את הזכ"דים, כפי שביקש ב"כ המבקש. למעלה מן הצורך אציין כי הפסיקה הכירה בזכותו של נאשם לקבל לידיו רשימה של כל החומר שנרשם ונאסף (בש"פ 5221/08 עלי מוחמד נ' מדינת ישראל [1.9.08], פסקה 7), וזכות זו קיימת כאן (במסגרת הרשימה - נרשם כל החומר שנאסף במסגרת תיק החקירה, כפי שביקש לקבל ב"כ המבקש בדיון שנערך לפניי (ראה עמ' 3 שורות 15 - 15 לפרוטוקול)).

לגבי חלק מהסעיפים, ב"כ המבקש לא נימק באופן מלא את בקשותיו ולא הסביר כיצד הן רלוונטיות להגנתו של המבקש. כך לדוגמא כתב ב"כ המבקש כי הוא מבקש לקבל את "עדות המתדלק" (סעיף ל"ב לבקשה) מבלי לפרט במי מדובר, מדוע עדותו רלוונטית להגנת המבקש וכיצד היא יכולה לסייע להגנתו.

בעניין הסיפא של סעיף ז' לבקשה, שבמסגרתו ביקש ב"כ המבקש לקבל "עותק מהצהרת תובע והסבר מהמאשימה מדוע לא הגישה כתב אישום בהמשך להצהרתה ומה הסיבה שבגינה הגישה את כתב האישום": ככל שהמבקש מעוניין להעלות טענה בדבר שיהוי בהגשת כתב האישום, יוכל לעשות כן במסגרת טענותיו המקדמיות, והמאשימה תצטרך להשיב ולהסביר. נימוקי התביעה באשר לסיבה שבגינה לא הגישה אז כתב אישום, אינם מהווים חלק מחומר החקירה לפיכך בקשתו נדחית.

13. קבוצת הבקשות השניה מתייחסת לתוצרים של פעולות, שלגביהן הודיעה המאשימה כי הן לא בוצעו: יח. קלטות מתחנות הדלק הקיימות ובפרט תחנות דלק וסונוול (המבקש הפנה לפרוטוקול מעצר הימים מיום 20.3.16 ולמזכר מיום 19.3.16, שבו התאריך תוקן, ולפיו צוות חקירה הגיע לתחנת הדלק על מנת לקבל את תיעוד מצלמות האבטחה) (סעיף ג' לבקשה).

- עמדת המאשימה: אין בידי המאשימה קלטות מתחנות הדלק. מתיאור העדים בתחנת הדלק עולה כי רכבו של המבקש נכנס לתחנה, עשה סיבוב קצר והמשיך את נסיעתו בכביש 2 (נהג ברכב לא יצא ממנו). משכך, גם אם היה תיעוד היה מדובר בתיעוד של רכב נוסע ותו לא. עוד צוין, כי כיום לא ניתן להשיג תיעוד שכזה. יט. דוחות מד"א בדבר פינוי הנפגעים ובפרט הדוחות של רונן ובוטז (סעיף ו' לבקשה).
- עמדת המאשימה: בחומר החקירה אין דוחות מאנשי מד"א. כעולה מהתיק אין רלוונטיות לדוחות אלה, גם אם היו קיימים בתיק, שכן הנאשם אינו חולק על עצם התרחשות התאונה, אלא על זיהוי כמי שנהג באותה עת ברכב. אנשי מד"א הגיעו למקום האירוע לאחר שנהג הרכב פגע במתלוננים והמשיך בנסיעתו, לפיכך אין הם רלוונטיים למחלוקת הקיימת בין הצדדים.
- כ. עקבות/טביעות נעליים/בדיקת סוליה וממצאים מהזירה בדבר טביעות הנעליים (סעיף ח' לבקשה).
- עמדת המאשימה: לא נאספו ראיות מסוג זה במסגרת חקירת התיק והן אינן קיימות בתיק החקירה.
- כא. קבלת הנחיות קצין חקירות אריאל דהן (המבקש הפנה לדו"ח פעולה מיום 19.3.12) (סעיף ט' לבקשה).
- עמדת המאשימה: מקריאת דוחות הפעולה מדובר בפעולה שגרתית של קצין, המעביר משימות לצוות שוטרים לביצוע בפועל. ברוב המקרים אין לכך תיעוד, והיום, כ-4 שנים לאחר קורות האירוע, לא ניתן להשלימם. ההגנה מוזמנת להעיד את השוטרים הרלוונטיים.
- כב. צילומי וידאו רחוב וכביש מערייית נתניה ו/או מעסיקים סמוכים (סעיף י' לבקשה).
- עמדת המאשימה: אין בחומר הראיות.
- כג. צילומים של המבקש (לצורך הוכחת הטענה כי המבקש אינו עונה לתיאור של העדים בתיק) (סעיף ט"ז לבקשה).
- עמדת המאשימה: אין בתיק החקירה. בית המשפט שדן בתיק העיקרי יכול להתרשם ממראהו של המבקש באופן ישיר.
- כד. מסדר זיהוי ותוצאותיו (סעיף י"ז לבקשה).
- עמדת המאשימה: לא נערך מסדר זיהוי בתיק.
- כה. תוצאות בדיקת ד.נ.א שנלקחה בשדה (סעיף כ' לבקשה).
- עמדת המאשימה: לא נלקחו דגימות ד.נ.א מהשדה.
14. הכרעה: דומה כי המבקש מעוניין להניח תשתית להעלאת טענה בדבר מחדלי חקירה. ככל שירצה לעשות כן, ישטח טענותיו לפני המותב בתיק העיקרי בבוא העת. כל שנחוץ לו בשלב הזה הוא הצהרתה של המדינה שהפעולות שאת תוצריהן מבקש הנאשם - לא בוצעו ועל כן אין תוצרים, והצהרה כזו ניתנה לגבי כל אלה. לפיכך הבקשה נדחית.
15. קבוצת הבקשות השלישית מתייחס לחומר שהמאשימה הודיעה שאינו בידיה ואינו צריך להיות בידיה: כו. איכון הטלפונים של המבקש וגב' ויקטוריה (בת זוגתו) (סעיף ד' לבקשה).

עמדת המאשימה: לא בוצעו איכונים במסגרת חקירת התיק.

כז. איכון שיחת טלפון של המבקש בשעה 17:45 (סעיף כ"ו לבקשה).

עמדת המאשימה: כפי שצוין בסעיף הקודם, לא בוצעו איכונים במסגרת חקירת התיק.

כח. תמלילי שיחות מוקד 100 של כל המעורבים ותמליל שיחות המבקש נאשם עם מוקד 100 (סעיפים ה' ו-ט"ו לבקשה).

עמדת המאשימה: השיחות הועברו לידי ההגנה ולא בוצע תמליל של השיחות שכן הראיה היא ההקלטה עצמה ואילו התמליל הוא בגדר כלי עזר. ב"כ המבקש מוזמן לתמלל את השיחות (המאשימה הפנתה לבש"פ 10823/08 מירלשוילי נ' מדינת ישראל [21.12.08]). עוד צוין, כי ההגנה לא ביקשה שיחות אלו עד היום, והמבקש טען בחקירתו במשטרה כי הוא אינו קשור בתאונה ואינו זוכר את האירוע.

הכרעה: מבחינת מהות החומר המבוקש, מדובר בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ, שכן החומר אינו מצוי בידי המאשימה וגם לא צריך היה להימצא בידה (ראו בש"פ 8815/15 סעד נ' מדינת ישראל [10.5.16], פסקאות י"ד-ט"ו).

בענין איכונים הטלפונים הניידים - מדובר כאמור בחשבונות טלפון שבהם מחזיקים המבקש ובת זוגתו (כיום זוג נשוי, למיטב הבנתי), כך שבהיותם בעלי הטלפון וכפועל יוצא גם בעלי החשבונות, יש בידם היכולת לקבל את המידע המבוקש מחברות הסלולר בקלות ובמהירות, גם מבלי לערב את המאשימה ובית המשפט. בענין תמלילי השיחות - כבר נקבע בעבר כי למדינה אין חובת כללית לתמלל שיחות במסגרת חומר חקירה, והכלל הוא כי הוצאות אלה יהיו על הנאשם למעט מקרים מיוחדים, בהם למשל מדובר בהיקף חומר רב שהתמלול חיוני להגנת הנאשם. כך קבע המשנה לנשיאת בית המשפט העליון א' רובינשטיין בבש"פ 5881/15 מדינת ישראל נ' רונאל פישר ואח', פסקה כ"א [15.12.15] כי "השאלה הניצבת לפתחנו היא האם נדרשת המדינה לתמלל את הקלטות שנמסרו ולשאת בהוצאות תמלולן. בבואנו לדון בשאלה זו ניצבת לנגד עינינו זכות היסוד של הנאשם למשפט הוגן ואפשרותו להתגונן. אכן, כדי להגשים תכלית זו יש להעמיד לרשות הנאשם תנאים הולמים להעתקת חומר החקירה, אולם אין משמעות הדבר כי על התביעה לתמלל את כלל חומר החקירה, לרבות זה שאין בכוונתה להגיש לבית המשפט, או לשאת בהוצאות אלה. ככלל על הנאשם לשאת בהוצאות התמלול של החקירות שבהן הוא מעוניין, ואולם לבית המשפט שיקול דעת לקבוע אחרת במקרים מסוימים...".

בסיכומי של דבר, לא מצאתי בנימוקי המבקש מדוע על המאשימה לספק לו את קבוצת הבקשות השלישית, כאשר ברור כי החומרים אינם מצויים בידה, והמבקש הוא שצריך לשאת בעלויות הכרוכות בהשגתם. לפיכך הבקשה נדחית. 16. בקשות נוספות:

כט. טביעות אצבע מגלגל ההגה, תיבת הילוכים וידיית הדלת הקדמית של הנהג (בקשה להורות למאשימה לפתח את ט"א שנלקחו מגלגל ההגה וממקומות נוספים) (סעיף י"א לבקשה).

עמדת המאשימה: במסגרת פעולות חקירה נלקחו טביעות אצבע ממקום חיצוני ברכב (מפנה לדו"ח פעולה - תיעוד פיתוח ט"א מיום 4.4.12 שהועבר לידי ההגנה). באשר לטביעות האצבע שנלקחו מגלגל ההגה - טביעות האצבע הללו לא פותחו. לפיכך, כל החומר הקיים נמצא בידי ההגנה. המאשימה הוסיפה כי ב"כ המבקש לא הצביע על טעם רלוונטי לבקשה לפיתוח טביעות האצבע שנלקחו מגלגל ההגה, וזאת מאחר שהמבקש עצמו מסר כי רק הוא נוהג ברכב ולפיכך כל טביעת אצבע שנמצאה בתוך הרכב אם היא לא שייכת לנאשם יהיה עליו להסבירה לאור גרסותיו הקודמות.

הכרעה: גרסותיו של המבקש לא הוגשו לבית המשפט. מתגובת המאשימה עולה שהמבקש טען בחקירותיו כי הוא היחידי שנוהג ברכב. לכך יש להוסיף כי המבקש לא נימק את בקשתו מדוע לשיטתו יש בפיתוח אותן טביעות אצבע כדי לסייע להגנתו, שהרי מעבר לכך שמדובר ברכבו של המבקש, אין לראיה זו ערך מוסף. טביעת אצבע יכול להגיע לגלגל ההגה של המבקש מאנשים שונים שבאו במגע כזה או אחר עם הרכב, אף שלא נהגו בו, כמו למשל בעת רחיצת הרכב. משכך אני סבורה כי אין לפעולה זו ערך ממשי ורלוונטי והיא אינה יכולה לסייע בהגנתו של המבקש. לפיכך הבקשה נדחית.

ל. אימות על ידי בית המשפט האם פעולות החקירה שהתבקשו בדיוני המעצר בוצעו או לאו (סעיף י"ב לבקשה). עמדת המאשימה: בקשת ההגנה אינה ברורה ואינה נכללת בהגדרת חומר חקירה.

הכרעה: ככלל פעולות חקירה אשר תוכננו על ידי המשטרה במסגרת מעצר הימים ולא יצאו אל הפועל, מטעמים שונים, אינם מהווים חומר חקירה (ראה בג"צ 1885/91 צוברי נ' פרקליטות מחוז תל אביב, פ"ד מה (3), 630, 633 [1991] [עניין צוברי]). לכלל זה קיים חריג, שאינו מתקיים בענייננו והוא - מקום שבו נודע להגנה כי ראייה מסוימת נכללה בדו"ח הסודי והועברה לעיון השופט במסגרת מעצר הימים, והגם שהיא מהווה "חומר חקירה" היא לא הועברה להגנה, והיא סבורה כי מדובר במחדל בלתי מוצדק, אזי ההגנה יכולה לפנות לבית המשפט הדן בתיק, רק לאחר שהצביעה על קיומה של תשתית עובדתית המבססת לכאורה את החשדות (עניין צוברי, פסקה 7). כשאותו חריג מתקיים, יש להחיל את המבחן המוחל ביחס לסיווג חומר כ"חומר חקירה", קרי - האם תוכן המסמכים רובם או מקצתם עשוי להיות בעל חשיבות ממשית כלשהי להגנת הנאשם (בש"פ 91/08 מדינת ישראל נ' מוחמד שיבלי [13.2.08] [פסקאות 9 - 11]). בענייננו ההגנה ביקשה כי בית המשפט יבחן האם פעולות החקירה אשר נטען על ידי המשטרה כי בכוונתה לבצע במסגרת מעצר הימים, בוצעו או לאו. לא הונחה תשתית עובדתית המבססת את החשדות כי ישנן פעולות שנעשו על ידי המשטרה ולא הועברו במסגרת "עיון בחומר חקירה" לידי ההגנה. יובהר כי הבקשה במתכונתה הנוכחית אינה סבירה ואינה מתקבלת על הדעת, ולפיכך הבקשה נדחית.

לא. יומן פעולות חקירה (סעיף י"ד לבקשה). עמדת המאשימה: היומן אינו מהווה חומר חקירה וההגנה לא הצביעה על משמעות היומן להגנת הנאשם.

הכרעה: מדובר בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, שבמסגרתה יש לבחון האם ניתן לסווג את הבקשה כ"חומר חקירה" או לאו. בבש"פ 7185/08 רביע מזעל נ' מדינת ישראל [8.9.08] נקבע "הכלל הדיוני לגבי יומן חקירות, שהוא נושא הבקשה בענייננו, נגזר מהמבחן הכללי המוחל לענין סיווג חומר חקירה. המבחן הוא - האם נכלל ביומן חומר רלבנטי המצוי בגרעין הקשה של תשתית ראיות התביעה הנוגעות לאישום, או לפריפריה של האישום, והאם עשויה להיות לחומר הנדון חשיבות להגנת הנאשם". עוד נקבע כי יש לעשות אבחנה בין פעולות חקירה שבוצעו ולא תועדו שאז חלה חובה על היחידה החוקרת לשחזרן, לבין פעולות חקירה שהן עיבוד וריכוז של נתוני החקירה, או כפי שנקבע בעניין צוברי פעולות חקירה שתוכננו ולא יצאו אל הפועל, שאז הן אינן מהוות "חומר חקירה". לשם בחינה זו נדרש בית המשפט לקבל לידיו את יומן החקירה, לעיין בו ולסווג את התכנים הכלולים בו על פי מהותם, כאשר המבחן במקרה זה הוא אותו מבחן שעליו מתבצע סיווג של חומר כ"חומר חקירה".

בענייננו, ההגנה אמנם לא הצביעה על משמעות יומן החקירה והרלוונטיות שלו להגנת הנאשם, אך היא לא היתה יכולה לעשות כן מבלי להידרש לתוכן יומן החקירה והצלבתו עם חומר החקירה שהועבר והועתק. נוכח כך, ולאור העובדה כי יומן החקירה לא הועבר לעיונו של בית המשפט לצורך בחינת הטענות, לא ניתן להכריע בבקשה זו כעת, אלא יש צורך לקיים דיון במעמד הצדדים, שבו יוגש יומן החקירה לעיון בית המשפט.

לב. דוחות רפואיים של הנאשם ממתקן המעצר (סעיף כ"ג לבקשה).

עמדת המאשימה: ב"כ המבקש העלה דרישה זו בפעם הראשונה, ולא פירט מהי רלוונטיות הדוחות להגנת הנאשם. לג. שקיות ומוצגים שנלקחו מהנפגעים ומהזירה ותוצאות הבדיקה, בפרט הבגדים (סעיף כ"ד לבקשה).

עמדת המאשימה: ההגנה לא פירטה מה רלוונטיות מוצגים אלו להגנתו של המבקש, בפרט כאשר אין מחלוקת על קורות התאונה. תיאור התאונה עולה מהעדים השונים ומדו"ח הבוחן, כאשר כל הבדיקות שנעשו נמצאות בתיק החקירה.

הכרעה: ב"כ המבקש לא נימק את בקשתו על אודות מסמכים אלו, ולא הצביע על הרלוונטיות של החומר המבוקש להגנתו של המבקש. כבר נפסק כי על ההגנה להצביע לפחות על קיומו של "קצה חוט" המקשר בין החומר המבוקש לבין כתב האישום המיוחס לו, שאחרת "עלול הוא להיחשב למי שיצא ל'מסע דיג' חסר גבולות" (בש"פ 8500/14 פאהום נ' מדינת ישראל [28.12.14], פסקה 12). ב"כ המבקש לא הצביע על קיומו של קצה חוט וכאמור אף לא טרח להסביר את מניעיו בבקשתו, וזאת בפרט לאור עמדת המאשימה לפיה אין מחלוקת על התרחשות התאונה. לפיכך הבקשה נדחת.

לד. אישור בדבר אי תפיסת מפתחות בתוך הרכב (סעיף כ"ז לבקשה).

עמדת המאשימה: מהדוחות הקיימים בתיק עולה כי לא נתפסו מפתחות הרכב ברכב.

הכרעה: לאור הודעת המאשימה בקשה זו מתייתרת. יובהר כי מעיון במסמך שהוגש וסומן על ידי ההגנה כנספח כ' - דו"ח פעולה מיום 19.3.12 שנכתב על ידי רס"מ אייל וולצניצקי - נכתב במפורש כי "צרור מפתחות של רכבו" היה ברשותו של המבקש (עמוד שני לדו"ח הפעולה).

לה. פניות של הנפגעים בתאונה או מי מטעמם שהובילו להגשת כתב אישום לאחר כ-4 שנים (סעיף ל"ו לבקשה).

עמדת המאשימה: כתב האישום הוגש לאחר גיבוש הראיות נגד הנאשם ולא משום טעם אחר.

הכרעה: המענה לטענות אלה אינו בגדר סעיף 74 לחסד"פ ואינו מהווה חומר חקירה, בדומה להערת לעיל בנוגע לאפשרות העלאת טענה בדבר שיהוי בהגשת כתב האישום. איש לא אמר עדיין שיש קשר בין פניות של הנפגעים למועד הגשת כתב האישום. ככל שב"כ המבקש מעוניין להעלות טענות מעין אלו, אני מפנה אותו לעשות כן במסגרת התיק העיקרי. לפיכך הבקשה נדחית.

סיכום

17. לאור כל האמור, ולאחר שחלק מבקשות המבקש נענו על ידי המאשימה, אני דוחה את יתרת בקשתו של המבקש על כל חלקיה, למעט בעניין יומן החקירה. כפי שציינתי, דומה כי בקשה זו הוגשה לצורך פרישת תשתית עובדתית לטענות שונות שעתידות להיטען במסגרת התיק העיקרי, ומקומן אינו במסגרת הליך זה. נוכח עובדה זו, נוכח הגשת הבקשה כשחלקים נכבדים ממנה אינם מנומקים כדבעי ולא ברור כיצד יש בבקשות כדי לסייע להגנתו, ונוכח ההתנהלות ב"שיטת הסלמי", הבקשה נדחית. אוסיף בזהירות, כי דומני שבעיון מדוקדק בחומר הקיים ובשיחה עם המאשימה, ניתן היה לייתר מעל למחצית מהבקשות. לאור כך, דיון בנוגע ליומן החקירה יתקיים בפניי ביום 30.5.16, שעה 14:30. המאשימה תעמיד לעיון בית המשפט את יומן החקירה, והצדדים יגיעו מוכנים עם טיעוניהם בעניין זה בלבד. לא יישמעו טיעונים נוספים. נוכח התוצאה שאליה הגעתי, ומאחר שכל שנותר להכרעה הוא נושא יומן החקירה, דומני שאין כל מניעה לקיים את הדיון הקבוע בתיק העיקרי במועדו, ואין בשאלה שנותרה פתוחה כדי להשפיע השפעה מכרעת על הגנת הנאשם, כך שאין להשתמש בעניין זה כנימוק לבקשת דחיה. המזכירות תשלח החלטתי זו לצדדים. ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ו, 22 מאי 2016, בהעדר הצדדים.